

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 26. Constantini Obitus. Gregorius II. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

§. XXVI.

Sæcul. VIII.

A. C. 715.

*Constantini Obitus. Gregorius II.
Papa.*

Cum Felix Archiepiscopus Ravennas ab exilio revocatus, & Constantino Papæ reconciliatus, Confessionem Fidei suæ & Epistolas ab Antecessoribus suis ad Ecclesiæ Romanæ Tabularium mitti solitas tradidisset, eum Papa, etiamsi cæcus esset, Sedi suæ restituit. Benedictus quoque Archiepiscopus Mediolanensis Romam venit, ut ad Limina Apostolorum oraret, & in conspectum Pontificis veniret; movit enim Actionem dicens, competere sibi jus, Episcopum Ticinensem consecrandi. At causa cecidit, quia ab omni retro ætate hoc jus Papæ sibi vindicaverant. Tunc temporis Sedem Ticinensem tenebat Petrus, vir splendore virtutum illustris, semper Virginitatis amantissimus, quem Ecclesia 7. Maji veneratur. Constantinus Papa vita functus est, postquam sedisset annis septem, & sepultus est ad S. Petrum, nono Aprilis, Indictione decima tertia, anno 715. Anastasio Imperatore. Una Ordinatione creaverat Presbyteros decem, & Diaconos duos, per diversa loca autem Episcopos sexaginta quatuor. Post ejus obitum cum S. Sedes dies quadraginta vacasset, ordinatus est Papa Gregorius II. Romæ

Anast. Sup.

§. 17.

*Paul. Diac.**VI. hist. c.**ult. Martyr.**R. 7. Maji.**v. Papebr.**con.*

Sæcul. VIII. Romæ natus, Marcelli filius, qui S. Se-
 dem tenuit annis quindecim, mensibus
 A. C. 715. octo, & diebus viginti, Anastasio, Theo-
 dofio, Leone, & Constantino Imperato-
 ribus. Is ab unguiculis in ædibus Pa-
 triarchalibus Lateranensibus sub Sergio
 Papa educatus, Subdiaconus, Sacellarius,
 & Bibliothecarius fuit. Constantinum
 Papam in profectioe Constantinopoli-
 tana secutus, & ab Imperatore super di-
 versis quæstionibus interrogatus, datis
 præclaris responsis Principi satisfeci-
 nam in Sacra Scriptura erat versatissi-
 mus, & linguæ facundia valebat. No-
 rum puritas quoque & constantia animi
 virum commendabant; unde Jura Ec-
 clesiæ vigore Sacerdote digno defendit.
 Pontificatum auspicatus, urbis muros re-
 parare cœpit, sed varia obstacula istam
 molitionem sufflaminarunt. Multas ve-
 ro Ecclesias collapsas erexit. Epistolam
 Synodicam a Joanne Patriarcha Constani-
 nopolitano ad se datam accepit, & re-
 spondit. Eodem anno, Anastasii Impera-
 toris secundo, Joanne deposito Ger-
 manus Episcopus Cyzicenus ad Sedem
 Constantinopolitanam translatus est, In-
 dictione decima tertia, anno 715. in cu-
 jus Translationis Decreto legebatur, fa-
 ctam esse suffragio & approbatione Pres-
 byterorum, Diaconorum & omnium Cle-
 ricorum, Senatus, populique Constanti-
 nopo-

*Anast. & Pa-
pebr.*

*Theoph. an.
2. p. 322.*

nopolitani, Michaele Presbytero, & Se-
 dis Apostolicæ Apocrifario, aliisque Epis-
 copis & Presbyteris præsentibus, Artemio
 Imperatore regnante. Germanus filius
 erat Justiniani Patricii, quem Impera-
 tor Constantinus Pogonatus parenti suo
 Constanti illatæ necis conscium interfici,
 & Germanum evirari jufferat.

Sæcul. VIII.
 A. C. 715.

An. Zonar.
 Lib. 14. n. 22.

§. XXVII.

*Anastasius depositus. Theodosius,
 Leo. Imp.*

Ovalido Musulmannorum Califæ, post-
 quam regnasset annis novem & octo
 mensibus, anno Hegiræ 95. Jesu Christi
 715. mortuo, Solimannus frater succes-
 sit. Is bellum maritimum in Romanos
 meditabatur; qua re cognita Anastasius
 Imperator, ut hostis molimina antever-
 teret, classem strenue paravit, eique Jo-
 annem magnæ Ecclesiæ Diaconum tunc
 Logothetam, seu præcipuum ærarii Cu-
 stodem, præfecit. Verum milites Præ-
 torii, quod *obsequium* dicebatur, in qui-
 bus totius exercitus robur erat Rhodi,
 quo copiæ omnes confluere oportebat,
 ab Imperatore deficientes Joannem Dia-
 conum interfecerunt. Mox dissipatur
 classis, & rebelles in ipsa profectioe Con-
 stantinopolim constituti, cum Adramy-
 tam in Natolia pervenissent, ibi Redem-
 ptorem

Elmac. c. 13.
 14. Theoph.
 an. 2. Artem.
 p. 322.